

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četrta leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopošilja do odpovedi. — Udje „Katoškihovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta št. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta št. 5, vsprejema naročnine, inserate in reklamacije. — Za dvakrat 25 vin., za trikrat 35 vin. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede jutraj. — Ne zapre reklamacije so poštnine proste.

Za čast mladine.

Na psovanje štajerske „Učiteljske zveze“ je dal odporni shod, ki ga je priredila S. K. Z. v obrambo dobrega imena naše mladine dne 20. novembra v Celju, tako odločen odgovor, da bo našim liberalcem še dolgo zvenel po ušesih. Čeprav so liberalni učitelji dobili prvi žaljive letake, vendar smo jih šele mi prisilili, da so v celjskih listih oddali izjavo, s katero zavračajo neolitkano psovko na slovensko mladino. Liberalna stranka pa se še do danes ni ganila, da bi zavrnila nemški napad, čeprav ima tudi ona svojo liberalno mladinsko organizacijo, ki pa jo rabi le ob priliki volilnih gonj. Pri liberalcih sploh ob času volitev samo cvetejo organizacije, kadar te minejo, pa se liberalci ne briga več za ljudstvo in za njegove potrebe.

Vendar z odpornim shodom v Celju račun liberalnega učiteljstva z nami še ni poravnal. Slovensko ljudstvo, in osebno slovenska mladina ne bo prej pomirjena, dokler slovensko učiteljstvo ne izstopi iz „Učiteljske zveze“, ki je razpošiljala znane žaljive letake. Izgovor liberalnega učiteljstva, da je „Učiteljska zveza“ društvo, ki skrbi le za stanovske želje, je jalov. Dvakrat smo videli letos nastopiti to zvezo, a vedno v političnih zadevah, enkrat proti delitvi deželne šolskega sveta v slovenski in nemški oddelek, drugič sedaj s psovanjem slovenske mladine. Kdo izmed Slovencev naj pa mirno gleda, da se tako važen del slovenskega življa na Spodnjem Štajerskem, kakor je učiteljski, pušča z našimi najhujšimi narodnimi nasprotniki?

Z obžalovanjem se je poudarjalo v Celju, da se na tleh, kjer je živel in deloval veliki vladika Slomšek, vedno nimamo krščanske organizacije med učiteljstvom. Vsi katoliško-narodni Slovenci na Spodnjem Štajerskem bridko čutijo to pomanjkanje. Ni vse liberalno, kar je učiteljskega stanu, zato pa bi trebalo le poguma, da se zbero dobro misleče moči pod razvito krščansko zastavo. Potem bi naše organizacije tudi takoj lahko doprinesle dokaz, kako visoko spoštujemo dobro učiteljstvo ter mu skušamo priti na pomoč, kjerkoli bo treba. Naše sile bodo potem tudi sile dobrega učiteljstva, in s tem ni malo obljubljeno.

Slovenski mladini pa smo z odpornim shodom v Celju zopet dokazali, da nam ni samo pri srcu, kadar nastopamo skupaj v volilnih bojih, ampak vedno

in povsod. Vez ljubezni, ki veže našo stranko s slovensko mladino, se je na novo utrdila in okrepila s celjskim shodom. Njen napredek in njena čast sta napredek in čast slovenskega naroda, zato pa nas tudi slovenska mladina vidi v boju, delu in slavi vedno ob svoji strani.

Poročilo o celjskem shodu najdejo čitatelji v predalu za celjski okraj. Z navdušenjem se je sprejela na shodu ta-le resolucija:

Slovenski možje in mladeniči, zbrani na protestnem shodu v Celju, najodločneje in z ogorčenjem protestirajo proti nizkotnemu in surovemu žaljenju slovenske mladine, katero je zakrivila štajerska „Učiteljska Zveza“ („Lehrerbund“) po znanih letakih; obsojajo, da slovensko liberalno učiteljstvo, ki je včlanjeno v to zvezo, ni takoj zavrnilo iz fanatične nemško-nacionalne nesirpnosti izvirajočega žaljenja, ter taki Zvezi obrnilo hrbet in zopetno odobravaljo obstrukcijski boj slovenskih deželnih poslancev v Gradcu za pravice slovenskega ljudstva.

Državni zbor.

Danes, v četrtek, dne 24. novembra so se zopet odprla vrata državnega zbora in ljudski zastopniki so dobili priložnost, da tamkaj razglašajo in zastopajo koristi svojega ljudstva. Kot prva točka dnevnega reda je razprava o draginji. Liberalci in socialni demokrati, in žal tudi jugoslovanski poslanci iz Plojevega kluba, ne bodo manjkali, bodo peli staro pesem o kmečkem oderuhu, ki ne pusti odpreti mej za tuje meso in živino. Toda tudi kmečki poslanci ne bodo ostali dolžni odgovora, ki bo dokazal, da se odira le kmet s karteli in z visokimi carinami na industrijske pridelke in na mnoge tuje jestvine. V delegacijah je odkril n. pr. češki poslanec Klofáč zvezo železnih industrijalcev, ki na strahovit način z neprimerno visokimi cenami za železo odirajo našo mornarico, naše železnice ter naše kmete. Slovenski poslanec dr. Krek je že izdelal postavbo zoper oderuštvo kartelov, toda kljub večkratnemu prigovarjanju se liberalci in socialdemokratski poslanci nočejo posvetiti posvetovanju tega predloga.

Slovenski klub je dobil v počitnicah dva nova poslanca, dr. Verstovška in Jarca. Vseh poslancev Slovenskega kluba je sedaj 18, torej ravno toliko kot v liberalnem Plojevem klubu. Oba kluba sta bila prej

združena v vseučilišnem klubu, toda dvomi se med poslanci, da pride ta klub skupaj, kajti poslancem iz liberalnega tabora je že davno minil pogum za odločen boj. Načelnik liberalnega kluba, dr. Ploj, hoče postati senatni predsednik pri upravnem sodišču. Že v delegacijah je šel čez drn in strn z vlado. Ljubljanski poslanec Hribar pa ustanavlja banko v Sarajevu in se tudi ne sme zameriti vladi. Vsled tega je položaj jugoslovanskih poslancev na Dunaju žalosten, in vsa skrb za slovensko ljudstvo sloni na poslancih Slovenskega kluba, ki pa jih je samo 18, a bilo bi jih lahko še enkrat toliko, ako bi Jugoslavlani volili proste, neodvisne, ter z ljudstvom čuteče može za poslance.

Viada bo baje že v prvi seji poslanske zbornice predložila začasni proračun za prvih šest mesecev prihodnjega leta.

Politični ogled.

Mala politična naznanila.

Dne 18. novembra: Zasedanje tržaškega deželnega zbora je bilo včeraj zaključeno. Socialno-demokratski poslanec dr. Puecher je namreč imenoval vladno večino izsesevalce mesta, vsled česar je izzval v celi zbornici tak vihar, da so poslanci izjavili, da ne bodo več zborovali. — Na Balkanu je položaj zelo resen. Srbski in bolgarski vstahi napadajo turške vasi, požigajo in more. Vzrok bojev je ta, da mladoturška vlada preganja iz krščanskih šol slovanski jezik in vsiljuje turški jezik.

Dne 19. novembra: Pogajanja med Celi in Nemci so se izjalovila. — Na Angleškem se bje hud boj med gosposko in poslansko zbornico. Gre se za to, da bi člani gosposke zbornice izgubili pravico, upirati se gotovim sklepom poslanske zbornice. Angleški parlament se razpusti. Nove volitve bodo že 3. decembra. — Grška vlada je zasledila velikanske turške vohunske organizacije. Turški častniki so se namreč vdinjali kot delavci pri zgradbah grških trdnjav ob grško-turški meji, in zato natančno poznajo vse utrdbe, ne da bi bilo to vedelo stavbeno vodstvo. Uvedli so strogo preiskavo.

Dne 20. novembra: Velike vaje avstro-ogrsko mornarice bodo prihodnje leto ob dalmatinski

PODLISTEK.

Naše jeruzalemsko romanje.

(Dalje.)

Ko se je zdanilo, smo imeli priliko, opazovati v cerkvi betlehemske vernike, ker je bila ravno nedelja. Opazovali smo razkolnike in naše. Razkolniki so se neprestano križali in priklanjali v vseh mogočih oblikah, katoličani pa so bili resni in mirni, mnogo smo jih videli pristopiti k mizi Gospodovi, nekateri so stali še ob spovednicah. Za katoličane imajo frančiškani posebno cerkev sv. Katarine, ki je tik ob Konstantinovi baziliki.

Naposled v jutranjem solncu še enkrat na streho frančiškanskega samostana, da si ogledamo Betlehem in okolico v celoti! Betlehemske hiše se vrste polkrožno na hrbtu skalnega griča. Frančiškanski samostan z votlino rojstva je na vzhodnem koncu mesta. Betlehemske ulice so skoro ravno tako umazane in ozke kakor v drugih mestih Palestine. Splošno pa ima Betlehem čisto poseben značaj. Mesto ima kakih 11 tisoč prebivalcev, skoro vsi kristjani, večinoma seveda razkolniki, vendar imajo nekaj prijaznega, veselega, slobodnega v svojih obrazih. Betlehemske ženske slovijo po svoji lepoti in zanimivi noši. Če primerjamo Betlehem z Jeruzalemom, lahko rečemo: Jeruzalem je po svojih spominih resno-veličasten, Betlehem pa ljubko mestece, pravi kraj svete božične noči. Betlehemska okolica je krasno obdelana, se pač poznajo krščanske roke. Tu okoli je imel nekdanji bogati Obed svoja žitna polja, kjer je pridna Rut pobirala klasje in jo je potem Obed vzel za ženo ter je postala pramati kraja Davida in s tem tudi pramati Zveličarjeva. Zgodba o Rut je eden najlepših prizorov v zgodbi sv. pisma stare zaveze.

Pa čujte! V ta mirni in ljubki kraj se naenkrat zasliši jok in stok. Kaj je to? Biriči kralja Heroda koljejo nedolžne otročice, ker hočejo dobiti novorojenega kralja. Matere bežijo na vse strani, tudi v votlino rojstva se jih je nekaj poskrilo, pa so jih našli biriči. Tudi mi moramo od tod, kliče nas naš vodnik. Srečno, ljubezni! Betlehem! Bog ve, če se še kedaj vidimo na tem svetu. Pa hvala Bogu, da smo se enkrat videli! Zanimivo je, da v evangelijih ni čisto nič zapisano, da bi bil prišel Zveličar še kedaj pozneje v Betlehem. Dovolj je bilo enkrat, pohlevni pastirci so verjeli vanj, naduti lahkoživeci pa ne, če bi tudi stokrat prišel k njim.

9. K mrtvemu morju.

Preden nastopimo pot, moramo nekaj popraviti, kar je tiskarski skrat zadnjič zgrešil. Tisto polje, kjer so pastirci pasli, ko se je Zveličar rodil, ni od Betlehema proti jugozapadu, ampak proti jugovzhodu. Sicer se je vpleto v spis še več tiskarskih budalosti, ki se pa dajo vsaj po smislu popraviti.

Izlet k Mrtvemu morju je delal kaj preglavice romarskemu vodstvu in pa voditeljem raznih skupin. Že prve dni na ladji se je razglasilo, naj se tisti, ki mislijo iti k Mrtvemu morju, oglasijo pri voditeljih svojih skupin. In oglasilo se jih je nenavadno veliko. Naslednje dni se je pa prešlo, da je ta pot zelo težavna in zlasti ženskam ni priporočati. Potem pa priglašanju in odlašanju ni bilo konca. Vsak izletnik je plačal 25 K; s tem je bila plačana vožnja, hrana in prenočišče.

Ni bila majhna reč ta izlet. Preskrbeti je trebalo čez 40 vozov z dobrimi konji, pa v Jerihu hrano, pijačo in prenočišče.

V ponedeljek, dne 12. septembra smo se pred solničnim vzhodom pred francoskim gostiščem naložili na razklopotane arabske kočije in leteli smo kakor

divji mimo jeruzalemskega zidovja. Cesta se vije po mnogih ovinkih čez zahodni del Oljske gore. Na južni strani Oljske gore je vas Betanija, v katero vodi iz Jeruzalema čez Oljsko goro tudi krajša pešpot. Tu je bila domačija Marije, Marte in Lazarja, semkaj je Zveličar rad zahajal iz sovražnega Jeruzalema, tukaj je obudil Lazarja od mrtvih, kar je judovski veljake tako razburilo, da so sklenili, ga umoriti, kar se je tudi kmalu potem zgodilo. Dandanes je Betanija borna, popolnoma mohamedanska vas. Ampak za Lazarjev grob vedo tudi mohamedanci; na povratku so nam ga za bakšiš pokazali. Poleg priproste turške mošeje vodi 22 stopnje globoko v prazen prostor z obokanim stropom, potem še zopet dve stopnici v pravi grob. Da je tukaj res grob, je gotovo, ni pa gotovo, da bi bil ravno Lazarjev grob tu. Kažejo tudi kraj, kjer je bila hiša Marije, Marte in Lazarja; vidijo se le razvaline, najbrž nekdanjega samostana. Zanimivo je, da se po Lazarju imenuje dandanes nekdanja Betanija el-Azarije (nastalo od latinskega Lazarium). Cesta se spušča polagoma v tesno dolino; v okolici Betanije raste mnogo smokve, katere so ravno tistokrat obirali. Kakih 20 minut nižje je „apostolski studenec“, edini na celim potu do Jordanske doline.

Dokaj pozno izročilo pravi, da so si tu apostoli odpočivali in se krepčali z vodo. Če je bil tudi tistokrat ta studenec edini na celim dolgem potu, je pač naravno, da so se tukaj ustavili. Voda pa ni dobra in je tudi nismo poskušali. Rodovitne smokve kmalu izginejo, krog nas leži samo golo kamenje, cesta se vije po ozkih soteskah med golimi in strmimi skalami. Cesta nas pelje skozi judovsko puščavo, po kateri je odmeval nekdanji mogočni glas Janeza Krstnika: Pripravite pot Gospoda! Nekako v sredini pota je nekaka gostilna, kjer si konji odpočijejo, popotniki pa lahko dobijo za dober denar vino ali pivo, pa tudi raznovrstne predmete za spomin. Pravijo, da je prav tu stala gostilna, v kateri je usmiljeni Samaritan pu-

obali. Vajam bo prisostvoval tudi prestolonaslednik. — Med Špansko in Maroko je došlo do sporazuma, po katerem je obvezana država Maroko plačati Španski 65 milijonov peset v teku 75 let. Dokler ne bo svota popolnoma izplačana, se obrestuje po 3%. — V Ameriki so imeli vnovče v poslansko zbornico. Doslej so dolgo vrsto let zmagovali takozvani republikani, ki jih je vodil Roosevelt. Sedaj pa so zmagali takozvani demokrati. Imajo namreč 212 zastopnikov, republikani le 117. Ti zastopniki volijo drugo leto predsednika. Jasnó je, da Roosevelt sedaj ne bo izvoljen.

Dne 21. novembra: Prihodnje delegacije se sestanejo najprej par dni pred novim letom, da se dovoli začasni proračun, potem pa se snidejo dne 6. januarja v Budimpešti na redno delovanje. — V Mehiki so nastali hudi nemiri proti državljanom Severoamerikanskih držav. Več so jih pobili. — Zamorci v Afriki so pobili 300 Francozov.

Razne novice.

* **Imenovanja v štajerskem namestništvu.** Cesar je povzdignil namestniškega podpredsednika dr. Evgena Netolického povodom vstopa v pokoj v viteški stan. Na njegovo mesto je imenovan dvorni svetnik Hammer-Purgstall.

* **Iz pošte.** Poštni ekspedijent Rudolf Murmayr je imenovan za poštne oficijanta v Celju. Poštarica Roza Sternberger v Braslovcah je vstopila v pokoj.

* **Odlikovanje.** Okrajni orožniški stražmojster v Slovenjem Gradcu, Franc Korošec, in titularni stražmojster Franc Novačan sta odlikovana s srebrnim zaslužnim križcem.

* **Školevska posvetovanja na Dunaju** so bila v četrtek končana. Naš mil. g. knezoškofo so se vrnili v soboto ponoči v Maribor.

* **Naša organizacija** je imela minolo nedeljo zopet več dobro obiskanih shodov in veselje in sicer: v Framu, Studenicih pri Poljčanah, Smihelu pri Šoštanj, pri Sv. Emi pri Pristavi, v Št. Jurju ob Juž. žel., v Podsredi. Poročila prinašamo med dopisi v dotičnih okrajih.

Vsem krajnim šolskim svetom. C. kr. mariborsko okrajno glavarstvo razglašá: Učna tečaja v sadjarstvu in vinoreji v Mariboru leta 1911. Glasom odloka c. kr. deželne šolskega sveta boče tudi v letu 1911, in sicer od 6. do 18. marca, / potem od 12. do 17. junija 1911 na štajerski deželni sadjarski in vinorejski šoli v Mariboru razdeljen učni tečaj v izvežbanju ljudskošolskih učiteljev za vzgojevanje in polahitnevanje ameriških trt ter za sadjarstvo in vinorejo v obče za 20 udeležnikov. Udeležniki dobe v ta namen za potovanje in hrano odškodnino v znesku po 100 K. Dotične, kolka proste prošnje je s tozadevnimi predloženi poročili vred najkasneje do 31. decembra 1910 predložiti mariborskemu okrajnemu glavarstvu.

Ljudsko štetje. Županstva se opozarjajo, da je treba za stroške ljudskega štetja navesti v proračunu za leto 1911 poseben znesek, ker morajo občine same plačati odškodnino števničnim komisarjem in druge z ljudskim štetjem zvezane stroške.

* **Porotne obravnave.** Prihodnje leto se bodo vršile porotne obravnave v tem le redu: V Mariboru: dne 13. marca, 19. junija, 25. septembra in 11. dec. V Celju: 13. februarja, 15. maja, 11. septembra in 20. novembra.

* **Važno!** Prihodnji objavimo, kako je Nj. Velikanstvo presviti cesar Franc Jožef I. govoril z našim poslancem dr. Plojem. — Tako kričeč naznanja

zadnja „Sloga“ cesarjev pogovor z delegatom Plojem. Ljubljanski dnevnik „Slovenec“ pa prinaša radi tega pogovora razkritja, ki niso tako častna za našega poslanca dr. Ploja. Piše namreč: „K temu moramo pripomniti, da se cesar pri delegacijskem sprejemu za Ploja ni nič zmenil. Ploj je pristopil k Bienenrthu in Bienenrth prosil, naj ga predstavi cesarju. Bienenrth tega ni storil. Ploj je razburjen pristopil še enkrat k Bienenrthu in ga še enkrat prosil, naj ga predstavi cesarju. Na tako ponovljeno prošnjo ga je nato šele predstavil cesarju.“ — Iz tega je razvidno, kako je Ploj le siloma prišel do cesarja, da bi se sedaj na neokusen način bahal s cesarjevim nagovorom. Komu se tako početje ne gabi?

* **Nemci v zadregi.** Zaradi slovenske obstrukcije so Nemci na vseh krajih in koncih v velikanski zadregi. Nemška večina v deželnem zboru je skrbela razkošno zadnja leta za svoje volilce ter velikodušno razmetavala denar. Že pred zadnjimi volitvami je zakopala deželo v dolgeve, ki znašajo vsako leto redno tri milijone, a novih davkov si ni upala upeljati, ker bi sicer propadla pri volitvah. Sedaj je vsled slovenske obstrukcije prišlo vse to na dan. Kajti znati je tre a, da obstrukcija dežele ne stane niti vinarja, Nemci se jezijo nad njo le, ker so prišli sedaj njihovi stari gredi na svetlo. Tudi mesto Gradec se je do glave zadolžilo in bi rabilo letos devet milijonov posojila, a ga ne more dobiti, ker ni deželnega zbora. Ako bi vsled obstrukcije res Slovenci trpeli, kakor pravi Ornigov „Štajere“ in Plojeva „Sloga“, bi se Nemci ne jezili nad njo, ampak od veselja vriskali. Sedaj učijo enkrat naši poslanci Nemce kozjih molitvic.

* **Kranjska kinetijska družba** je bila dolgo vrsto let v liberalnih rokah, toda na zadnjem obnem zboru si je tudi to družbo priborila z veliko večino glasov Slovenska ljudska stranka. Z liberalci v kot, ljudske stranke naprej!

* **Oddaja vžitninskega davka** v najem. Dne 28. listopada t. l. se bode vršila ob 10. uri dopoldne pri c. kr. finančnem okrajnem ravnateljstvu v Mariboru dražba najema vžitnega davka od vina, vinskega mošta, sadnega mošta in mesa za leto 1911 in pogojno tudi za leti 1912 in 1913 v krajih Slivnica, Poljčane, Sv. Jurij ob juž. žel., Doberna, Velika Pirešca, Braslovce, Konjice, Oplotnica, Vitanje, Ormož z Mihovei in Ptujsko gora. Natančni pogoji se lahko zvedo pri c. kr. finančnem okrajnem ravnateljstvu v Mariboru, pri pristojnih finančnih stražah, kontrolnih vodstvih in pri oddelkih finančnih straž. — C. kr. finančno okrajno ravnateljstvo Maribor.

* **Nove svalčice.** Kakor se poroča, bo uprava tobaka uvedla v kratkem šest novih vrst svalčic (cigarete). Prve tri vrste se bodo prodajale pod imenom „Ideale“, „Viktoria“, „Entreactos“ po 90 K, 60 K, 45 K 100 komadov. Zadnje tri vrste se bodo prodajale po 65 K, 40 K in 30 K 100 komadov.

* **Za Slovensko Stražo** se je nabralo na gostiji Valentina Dobaj in Marije Zaver pri Sv. Križu nad Mariborom 11 K 86 vin.

Mariborski okraj.

m **Porotne obravnave** v Mariboru se začno dne 23. novembra. Prvi dan 28. novembra pridejo pred poroto: Alojzij Kežman, posilstvo, in Jožef Polajžer, rop, predseduje predsednik okrožne sodnje, Perko; 29. novembra: Jožef Jakolič, uboj, predseduje višjesodni svetnik dr. Voušek; 30. novembra: Karl Rabitsch in August Aistrich, tiskovna pravda, predseduje višjesodni svetnik Morocutti; 2. decembra: A. Borgnolutti, uboj, predseduje dr. Fraidl; 3. decembra: Anton Kaučič, uboj, predseduje dr. Voušek.

li on jo ljubi in je ponosen na njo. Burja in viharji so ga zibali, solnčna pripeka mu je oslikala lice, šotor iz kozjih kož je njegova palača, poboji in ropi njegov poklic. Suh in trd je kakor kamenje, na katerem živi, oči se mu bliskajo izpod čela, kakor dvoje solne, med zarjavelimi ustnami pa se svetijo beli zobje, kakor bi bili iz slonove kosti. Do tujcev so nezaupni in marsikateriga so že do nagega oplenili. Pomagajo si tuji s tem, da si vzamejo za spremstvo enega izmed njihovih plemen, s katerim si potem beduini delijo plačo. Tudi domači palestinski kmetje niso varni pred temi bojevitimi sinovi puščave; ko se bliža čas žetve, pridejo radi na obisk in poberejo, kar je boljše. Turška vlada skuša sicer z vojaštvom braniti kmete, pa ne pomaga veliko, kmetje si rajši sami pomagajo s tem, da sklenejo „bratovščino“ z beduini, to je, plačujejo jim na leto neki davek, samo da jih pustijo pri miru.

Na celém potu ni nikakšne vasi, le od daleč vidimo proti severu na hribih razna mesta in ob potu se tu in tam vidijo razvaline kake stražarnice ali kakega samostana. Na levo v globoko zarezano tesni dolini je kakor ptičje gnezdo prislone na skalo grški samostan sv. Jurija. Bojda pošiljajo sem grške duhovnike, ki so zakrivilili kako zločinstvo. Strašnejše kraja pač niso mogli najti za kaznilnico. Med tem na vzhodni strani že zagledamo Moabske gore in pod našimi nogami leži Jordanska ravnina. Še nekaj ovinkov in strmin, pa obstojijo kočije in moramo izstopiti; cesta se namreč spušča tako strmo navzdol, da se celo drznemu Arabcu zdi nevarno. Kako bomo neki jutri nazaj grede plezali tu gori? mi je nehoté šinilo v glavo. Ko dospemo v ravnino, zopet zasedemo svoje seže in hitimo naprej po pešeni in pusti ravnini. Celi oblaki prahu nas zavijajo, in komaj zapazimo, ko pridemo v Jeriho.

Prijetna izprehema! Okolica Jeriha je kakor perivoj, lepi vrtovi z južnim sadjem, po vasi pa šum-

m **Ceršak.** Bresnik se strašno jezi, da so vendar ti preklicani Cirberžani tako muhasti; takih baje še ni našel na svetu, dasiravno mu je že dolgo v nadihu. „Rudi se na vse načine, otrok pa le noče biti več, pa še ti bojda ne bode dolgo vstrajali, potem bo pač Bresniku samemu ostalo kosilo in kruh! Gospod Bresnik, morebiti bode pomagalo, če svojo učilnico(?) v „Štajereu“ inserirate. Poskusite!

m **Sv. Trojica** v Slov. gor. Cenjeni gospod urednik! V Vašem cenjenem listu štev. 46 pišete od Sv. Lenarta v Slov. gor.: „Tudi od Sv. Trojice se jih je letos precej navalilo.“ K temu dopisu blagovolite vzeti na znanje, da je iz naše šole samo eden prestopil letos v nemško šolo, in sicer fant, katerega radi vedenja zelo malo pogrešamo. Dva učenca pa sta se zopet vrnila iz nemške šole v našo. Toliko resnici na ljubo.

m **Fram.** Umrl je nagle smrti v petek zvečer daleč okoli znani slovenski kamnosek Alojzij Horvat, po domače Škof. Sel je z dela iz Cirkovec skozi Dače proti svojemu domu. Med potjo že blizu doma je obnemogel. Neka ženska v bližnji koči je čula stokanje, pa ni šla pogledat. Najbrž je zadela vrlega moža kap, ker je bil bolehen. V soboto so ga našli v plitvi vodi na pašniku, hrbet mu je molil iz vode. Če se pelje iz Rač proti Pragarskem, zagledaš ob levi strani veliko lepo hišo z napisom: Domovina mili kraj — to je bila domovina vrlega kamnoseka. Letos si je sezidal bližje kolodvora drugo lepo hišo, in te dni bi se naselil vanjo, a položili smo ga v ponedeljek ob veliki udeležbi gospode in priprostega ljudstva na framskem pokopališču v tesni dom, v rodbinski grob, poleg njegovega očeta in matere. Star je bil komaj 36 let ter zapušča žalujočo vdovo. Obžalujemo njegovo smrt posebno radi tega, ker daleč na okoli ni slov. kamnoseka. Vrlemu narodnjaku, blagemu možu, blag spomin!

m **Fram.** Ustanovili smo izobraževalno društvo ob polni dvorani Društvenega doma. Zlasti mladine je bilo nepričakovano veliko, in za mladino je v prvi vrsti ustanovljeno. Možje in žene, mladeniči in mladenke so priporočali in odobraval ustanovitve. Mladenč Lešnik je kaj lepo navduševal svoje tovariše k pristopu, ravno tako mladenka Prijol svoje tovarišice. Mladenč Prijol, ki je izvršil z najboljšim uspehom vinorejsko šolo v Mariboru in meščansko šolo v Gradcu, je izborni govoril o strokovni izobrazbi, katere se naj poprima naše ljudstvo. Obljubil je predavati v društvu vsak mesec. Naš gospod dr. Hohnjec pa je s svojim stvarnim in primernim govorom spravil navzoče v najlepše razpoloženje. Po njegovem govoru smo glasno protestirali proti kruti sramotivi slovenskih mladeničev od strani liberalcev. V odboru so kmetje, mladeniči in dekleta. Pristopilo je takoj 70 udov. Bogu hvala, vsem udeležencem zahvala!

m **Studenice** pri Poljčanah. V nedeljo, dne 20. t. m. po prvem cerkvenem opravilu so se zbrali ugledni možje studeniške župnije na važen sestanek. Osnovali so, oziroma oživeli so si zopet krajevno organizacijo Slov. kmečke zveze. Z velikim zanimanjem so poslušali zbrani možje izvajanja č. g. župnika Cede-ja, ki je na poljudni način razložil podrobnosti načrt delovanja krajevnega odbora. Za predsednika so si izvolili zaupniki uglednega kmeta g. Jožefa Prešern, za njegovega namestnika pa g. Simona Kitek. Za vsako občino so se izvolili še posebej glavni zaupniki. Nato je Fr. Žebot iz Maribora govoril o programu S. K. Z. in S. L. S., o delovanju naših posl., o vzrokih in uspehih obstrukcije. Kmečki možje so navdušeno odobraval odločni nastop poslancev K. Z. Nadaljni razgovor se je nanašal na veliko važnost organizacije, izobrazbe in edinosti za kmečko ljudst-

stil tistega nesrečnega, ki je padel med razbojnike. Kmalu se zopet naložimo na vozove in dirjamo naprej. Tu in tam nehoté zatisneš oči, ker zdaj in zdaj utegne zdrčati voz v prepad. Kočijaži imajo naprežene po 3 konje navstric, mahajo neusmiljeno z bičem po suhih konjskih hrbtih in skušajo drug drugega prehiteti. Cesta je precej široka in še dokaj dobra, seveda cestarjev tam ne poznajo, ki bi razbijali kamenje in zravnavali nastale jame. Tudi mostovi čez jarke so prav dobri. Vse to so napravili šele zadnja leta, poprej so vozniki rajši vozili po jarkih poleg ceste. Med potom srečavamo beduine s kamelami, ki grede druga za drugo kakor gosi in so med seboj privezane z ožetom, naprej pa ponosno koraka kot vodnik dolgouhi modrijan-ose, zavedajoč se svoje časti. Čudna žival je ta kamela, zavedajoč se svoje časti. Čudna žival je ta kamela, na svojem visokem hrbtu nosi vse premoženje beduino: ženske, deco, orožje, vreče in v njih živež, perutnino, kamenje itd. Kamelino mleko in meso služita Arabcu za živež; zlasti pri večjih pojedinah radi zakoljejo velbloda, in značilno je, da ga Arabec imenuje v svojem pesniškem jeziku „mesnati breg“. Lepa pač ni ta žival, pa je koristna, krotka in potrpežljiva. Med golim kamenjem smuka suhi bodeči oset, če dobi kaj zdrobljene slame, je za njo že slaščica. Pa kako so radovedne. Ko zapazi tuj voz, se kar ustavi, stegne svoj dolgi vrat in napne svoje velike oči, ki ne kažejo prav nikakšne inteligence; včasih se kar povprek postavi in zastavi cesto, voznik pa drvi naprej in ji pošteno obrusi zadnji del dolgega in nerodnega trupla. Kamela je prava sužnja žival, zato niti ne ve naprej, ampak ji mora biti za vodnika človek ali pa osel. Karavane, to je črede obtovorjenih kamel so edino, kar poživlja te strašno puste kraje. Ampak z beduini, to je lastniki teh čred, ni dobro črešenj zobati. Beduin se ne zmeni veliko ne za jeruzalemskega paša, ne za sultana v Carigradu, on je prosti sin narave; siromašna je njegova domovina, a-

lja ob cesti precej močen potoček. Kar smo v Palestini, še nismo videli tekoče vode. Sicer pa je Jeriho majhna in strašno borna turška vas. Tu je tudi ravnateljstvo cesarskih posestev, ki se raztezajo ob Jordanu od Tiberijskega jezera do Mrtvega morja. Naši vozniki dirjajo skozi vas naprej kakih 25 minut do „sultanovega studenca“. To je štiriozlat ribnik, iz katerega doteka voda v vas in namaka vrtove. Po starem izročilu je to tisti studenec, ki je imel nekdanj nepitno vodo, pa je vrzel prerok Elizej soli vanj, in je postala voda pitna. V ribniku sta se ravnokar kopala dva črna Arabca, kar pa nekaterih naših ljudi ni motilo, da so pili to vodo. Sploh sem se tukaj in ob drugih prilikah prepričal, da se znajo priprosti ljudje veliko manj premagovati, kakor „gosposki“ iz mesta. Žejo smo trpeli vsi enako, pa kjer je bila kaka priložnost, so ljudje hlastno planili po vsem. Enake težave imajo častniki z vojaki, ki si ravno s tem nakopajo večši bolezn, ker pograbiijo vse, kar se sploh da v grlo spraviti.

Na severo-zahodni strani od sultanovega studenca se vzdiguje strmo skalnato gorovje, imenovano Karantana. Tukaj se je Jezus 40 dni postil in ga je potem hudič skušal. Na vznožju tega gorovja je stalo staro mesto Jeriho, ki so ga Izraelci porušili, ko so prišli čez Jordan. Poznejše Jeriho ob Kristusovem času tudi ni stalo na istem mestu, kakor sedaj. Kralj Herod je imel tukaj krasno zimsko prestolnico. Staro mesto je slovelo nekdanj po svojem balzamu in po palmah; oboje je sedaj popolnoma izginilo. V Jerihu so se shajale judovske množice iz Galileje in z onstran Jordana, tudi Zveličar je hodil tod iz Galileje v Jeruzalem, in je odtod nastopil tudi svojo zadnjo pot — v trpljenje in smrt. V Jerihu je bil od nekdanj colni urad, zato je tu stanoval colninar Cahej, kateremu je prinesel Gospod zveličanje v hišo. Tu je ozdravil tudi dva slepca ob cesti, ko je šel zadnjič v Jeruzalem. (Konec prih.)